

Dziesięć w skali Beauforta

sł. Janusz Kondratowicz

muz. Krzysztof Klenczon

Dm Gm A7
 Ko - ty - sał nas — za - cho-dni wiatr, brzeg gdzieś za ru - fą
 5 Dm Gm Dm
 zo - stał. — I na - gle ktoś jak pa - pier zbladł:
 8 E7 A B $\flat$ F B $\flat$ F
 „Sztorm i - dzie, pa-nie bo-sman!”. A bo - sman tyl-ko za-piął płaszcz i
 12 B $\flat$ Dm Gm C7
 za - klął: „Ech, do czo - rta! Nie da - ję łaj - bie
 16 A7 Dm A7 Dm
 za - dnych szans! Dzie - sięć w ska - li Beau - fo - rta!”.

1. Kołysał nas zachodni wiatr,
brzeg gdzieś za rufą został.
I nagle ktoś jak papier zbladł:
„Sztorm idzie, panie bosman!”.

Ref.: A bosman tylko zapiął płaszcz
i zaklął: – „Ech, do czorta!
Nie daję łajbie żadnych szans!
Dziesięć w skali Beauforta!”.

2. Z zasłony ołowianych chmur
ulewa spadła nagle.
Rzucało nami w górę, w dół
i fala zmyła żagle.

Ref.: A bosman tylko...

3. O pokład znów uderzył deszcz
i padał już do rana.
Piekielnie ciężki to był rejs,
szczególnie dla bosmana.

Ref.: A bosman tylko zapiął płaszcz
i zaklął: – „Ech, do czorta!”
Przedziwne czasem sny się ma!
Dziesięć w skali Beauforta!”.